

Swagheden viser sig ved tilbagevendende praktikpladsproblemer, især i nyere uddannelser uden tradition for vekseluddannelse, men også – og i nogen grad konjunkturbestemt – i de mere traditionelle uddannelser indenfor handel, håndværk og industri.

Styrken viser sig til gengæld ved, at uddannelsernes og elevernes nærhed til praksis i erhvervslivet giver uddannelsesformen en betydelig fordel frem for mere skolebaserede uddannelser med hensyn til at opfange ændringer i virksomhedernes og erhvervslivets behov og ikke mindst de uddannelsessøgendes ønsker om praksisnær kompetenceudvikling. Uddannelsesformen er også meget velegnet til at give unge en vellykket overgang fra uddannelse til beskæftigelse, fordi træning i konkret opgaveløsning under almindelige vilkår på en arbejdsplads er en integreret og væsentlig del af en erhvervsuddannelse.

Samtidig er det en betydelig styrke ved uddannelsesformen, at den udgør et naturligt brohoved til det livslange læringsperspektiv, som netop bygger på læring gennem vekslen mellem formel og uformel uddannelse og på tilbagevendende systematisk kompetenceudvikling på en måde, der har mange berøringsflader til vekseluddannelsesprincippet i erhvervsuddannelserne.

Mere konkret betyder dette, at der er brug for at styrke sammenhængen mellem ungdoms- og voksenuddannelserne på en anderledes måde end hidtil. Det er en af de nye veje til at nå målsætningen om, at flere elever gennemfører en erhvervsuddannelse med uddannelsesaftale og, at færre elever henvises til skolepraktik.

Forslaget indeholder en række nye løsninger, der skal bidrage til et mere fleksibelt praktikpladsmarked, hvor virksomheder og elever har lettere ved at finde hinanden. Forslaget tager grundlæggende fat om praktikpladsproblemet.

Finansieringsomlægning

Der er i dag et delt finansieringsansvar for driftsudgifter og godtgørelsesudgifter i forbindelse med uddannelse til unge og voksne beskæftigede og ikke-beskæftigede under uddannelser til og med erhvervsuddannelsesniveaue: Arbejdsgiverne finansierer via Arbejdsgivernes Elevrefusion (AER) skolepraktikordningen, herunder driftsudgifter til elever uden en uddannelsesaftale. Staten finansierer godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse), som udbetales til personer i beskæftigelse, selvstændige erhvervsdrivende og ledige med ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse i forbindelse

med efteruddannelse ofte som løntilskud til de beskæftigede.

Det foreslås, at der gennemføres en ændret ansvarsfordeling mellem stat og arbejdsgivere med hensyn til finansiering af driftsudgifter og godtgørelse til erhvervsrettede uddannelser til og med erhvervsuddannelsesniveau. Den foreslåede omlægning indebærer, at staten fra Arbejdsgivernes Elevrefusion (AER) overtager finansieringen af hele skolepraktikordningen, såvel driftsudgifterne til undervisningen som udgifterne til elevgodtgørelse m.v. Staten bevarer det styringsmæssige og indholdsmæssige ansvar for VEU-godtgørelse, men modtager herefter et bidrag til dækning af denne udgift fra AER svarende til den udgift, som AER lettes for som konsekvens af finansieringsomlægningen af skolepraktik.

Finansieringsomlægningen medfører en logisk ansvarsfordeling i uddannelsessystemet, hvor staten herefter finansierer driftstilskud til uddannelserne samt godtgørelse til ikke-beskæftigede unge og voksne, mens arbejdsgiverne finansierer lønrefusion til unge beskæftigede og bidrager til finansieringen af godtgørelse til voksne beskæftigede.

2. Lovforslagets indhold

Finansieringsomlægning

Der indføres ikke med omlægningen et nyt arbejdsgeberbidrag til Arbejdsgivernes Elevrefusion (AER). I 2003 udgør arbejdsgeberbidraget til AER 1.480 kr. årligt pr. beskæftiget. Det foreslås, at bidraget fastfrysers nominelt på dette beløb, og at en fast andel heraf på 530 kr. indbetales til Undervisningsministeriet fra Arbejdsgivernes Elevrefusion til medfinansiering af udgifter til godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, befodringsudgifter og udgifter til kost og logi.

Arbejdsgivernes bidrag er øremærket til VEU-godtgørelse, befodringsudgifter og udgifter til kost og logi. Hvis det indbetalte bidrag overstiger statens udgifter til ordningen, opspares det overskydende beløb på en konto i Undervisningsministeriet med henblik på finansiering af VEU-godtgørelse m.v. i de efterfølgende år.

Hvis der sker en grundlæggende forskydning i behovene for henholdsvis VEU-godtgørelse og lønrefusion til ungdomsuddannelser, genovervejes opdelingen mellem rammerne og lønrefusion herunder opsparingen til disse formål.

Med omlægningen overtager staten det økonomiske ansvar for skolepraktik, samtidigt med at staten bevarer det overordnede ansvar for VEU-godtgørelsen. Da